

15 MARTIU 1863
ANULU VII.VINERI.
ANULU VII.VOIESCI
SI VEI FI

ROMANUTU

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direktorul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantul respondentului: M. Caludescu.

Pentru abonare si reclamari se voru adresa la Administratorul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Romanu No. 13.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 14/15 Martisor.

Nici o scire insemnata si sicura din intru n'avem nici astuzii. Felurite vorbe circulz, intre care scimbarca, zicu unu, modificarea numai, susținu altii, a ministeriului, si convocarea Adunarii. Fasă cerul se fiu astuzefu ca se putem intra pe calea legale si se securizm odată de celu mai mare reu la care ne pote conduce o situatiune anormală, intervenirea strinilor in afacerile noastre din intru.

Se susține mereu, că conferintele s'au deschis la Constantinopole in privinta cestinii monastirilor zise închinate; și alii adaugă că acele conferinte voru desbată si despresa situatiunea in care este acum Statul Român din cauza conflictului intre puterea legiuitoris și executivă. Noi am protestat si protestam necontenti contra oricărui amestec cu puterile străine in afacerile noastre din intru: totu d-o dată am zis și zicem a celor cari impingă pe guvernăsfa din cîtele legale se bage bine de sămăt, căci a loru va fi respunderea cînd amăt si espus la acea durerosă, la acea uciditoris nenorocire, care se numese intervenirea strinilor in afacerile din intru ale unei națiuni. Din acestu punctu de vedere, amăt zis și zicem d-lui Kogălnicianu, care a fostu capul partiei ce a condus pe guvernăsaptale pe calea pe care merge, său se intre in ministeriu său se spu si națiunii unde ne duce politica din anul acesta elu cîrea-a capă a fostu domnia-sa. D. Cogălnicianu este unu omu politicu care a vorbit și a scris totu deuna politica sa; deci și alegatorii d-sale, și națiunea are dreptul să-i ceră deslușiri, și sperăm că, tribuna fiind închisă prin d-lui, va bine voi a lăua condeiu spre a explica situatiunea și a lumina națiunea. D-sa scie că reu mare pote aduce tăcerea, tunericul, ce bănuiele, ce amețele, ce temeri, ce pericle, și prin urmare va vorbi.

Ziarul le Constitutionnel de la 17 Martie, vorbind despre noi zice: „Inchiderea Camerei române, înaintea discussiunii complete a budgetelor, și în urma unui vot de nefincredere datu ministeriului, nu este pote o soluție a conflictului care desparte pe principale Cuza de Adunarea Legislativă.

„Fiz-care din amândouă pările, în adeveru, învōsă Convenția din 1858 în favoarea sa. Principale se intemeieze pe art. 17 care zice că „durata fiz-cării sesiunii va fi de trei luni.“ — Însi totu acel articol adaugă că principalele va pută s'o prelungesc la trebuintă; „așa daru, nu pote cineva sustine trebuită d'o prelungire, cind și aduce aminte ob ministeriului finanțelor elu insuși a declarat „inspirimtitoris“ starea de desordine in care se astă financiale? „Principale se rezemă pe art. 22 care, zice că: „Dacă bugetul nu este votat la timp, oportunită, puterea executivă va indeplini serviciile publice după bugetul anu-

lu precedinte. Daru suntu trei ani de cîndu n'au fostu budgeți, nici discutate, nici votate, și Camera își sprijină reclamațiunea pe art. 25 care voiesc „ca nici unu impositu se nu pote fi asezat, sau implitu, dacă n'a fostu consumptu de Adunare.“

Aceste linie n'au, credem, trebuință de nici unu comentariu și dacea cea le punem numai supă ochii publicului și lăsăm pe fiz căre se cugete, și se vază prin elu lăsă și dacă dreptatea a fostu și este cu noi sau cu partisanii guvernăsaptale.

Lemberg, 21 Marte. Rescularea in Podolia i-e o maj mare dimensiune. Insurgintii se astă la Bar, Poczajow și Lutuzcowa. La Czernomieric, au luat casa guvernării.

Paris, 21 Marte. Calsado s'a condamnatu pentru 13 lune, Garcia pe 5 anu la închisore.

Constitutionalul zice: „Lumea aru primi cu mare bucurie, dacă după învingerea resculării, Czarul aru da o amnistie generale.

London, 21 Marte. In ședință de eri, Henessy a făcutu următoria interpelare: Russia a verutu deslușiri in privința refugitului polonu Abicht și guvernării englese datau acele deslușiri? Lordul Palmerston a respunsu: Rusia n'a cerutu nici o deslușire, consulele englesă in Warszawa l-ar fi datu după ce refugitul polonu s'ar fi prinsu cu unu pasportu minciinos englez. Si guvernul nu scie nimicu in acestu privință. Dupa o altă interpelare a d-lui Henessy, Sir Grey a respunsu, că Russia va plăti cheltuiala pentru trămiterea egișilor polișei.

Torino, 20 Marte, năpte. Foile raportără: fiindu că supcirea la împrumutu a ajunsu 26,875,750 rente, dacea-a se reduce supcirea la 1/5.

St. Nazaire, 20 Februarie. Scările din Weracruz de la 17 Februarie: O proclamație a generaliului Forey anuncie atacul la Puebla. Se crede că Ortega va părăsi Puebla fiz luptă.

Francfort, 19 Martie. Ziarul „Europe“ publică explicațion ce le dă ca autentice asupra rezultatului cîștiorie Principei Metternich. Elu avu din preua cu Comitele Rehberg, la 14 Martie, o audiție de două ore la Imperatul Austriei, in care s'a adoptat în principiu intervenționă diplomatică in comunu cu puterile occidentale la Petersburg. Principele Metternich, care se întorce la 19 Martie la Paris, are înținse imputențieră d'a consimță, in numele Austriei, la totu mesurile, pentru cari se voru uni puterile occidentale. Totu ziarul „Europe“ astă de la Petersburg, că ambașadorele Austriachi d'acolo, reținându-se în vîță privat, face pregătiri pentru plecare a sa și căpătă la definitiva regulară a cestinii polone, va fi înlocuitu cu unu simplu insarcinat d'affaires (charge d'affaires), pentru care s'a și destinat Comitele Guido Hohenstein, care părăsesc a functionat la ambasada austriacă la Haag (La Haye).

Paris, 19 Marte. Astăză la 1

oră și jumetate așa mersu studiușii la Senatul, spre a face o manifestare in favoarea Polonilor. Gardianii de oraș (sergents de ville) iau risipită și se sevărătă mai multe arestări. — Senatul a votat trecerea la ordinea zilei cu 113 contra 17 voturi.

Kassel, 19 Marte. In ședință de astuzii a adunării străilor s'a înfăcișat următorul proiectu de loge. In adunarea străilor actuale voru intra d'o camu dată: Principii apanagiști sau seniorii plenipotențiari sau imputenții lor, Mareșalele moșnenesc Riedesel, unu reprezentante alu instițelor nobile, unu reprezentante alu universitățil, și deputați din corpul cavalerilor și doi deputați ai nobiliștil imediate a Imperiului.

Newyork, 7 Marte. Congresul la Kentucky a votat convocarea unei Adunări (convent) naționale. Lingă Springfield, (Tennessee): confederații au învinsu pe unioniști, într-o bătălie d'o zi; infanteria unioniștilor a fostu sevărătă risipită și prinse. La Newyork continuă panica bursei. Agiul aurului s'a susțit la 54 1/2.

Leopol, 19 Marte. Unu telegramă a ziarului „Goniec“ de la Tarnow, vorbesce de o biruință a generalului Langhiewicz in contra corpului lui Schachewskoj lingă Chroberz la 17 Marte și lingă Stobnica la 18; adaugă că Poloni ar fi luat inamicilor multe provisiuni de resbelu. O telegramă a „Gazeta Narodowa“ din Cracovia vorbesce d'o altă luptă nouă lingă Chroberz, fiză arăta rezultatul.

Cracovia, 19 Marte. La 17 Marte séra Rusi s'au astă la Dzialoszyce, Jendzejow și Piwczow. Puterea loră de cîștenește supele suptu Szachwskoj era la Miechow, și suptu Uszakow la Kielce. Tote aceste corpuș erau dirigate in contra lui Langhiewicz.

INSURECȚIUNEA IN POLONIA.

Ne lipsesc ținătă amărantele despre învingerea corpului lui Langhiewicz. Din telegramele din Cracovia vedem, că lupta a incepută la 16 și a continuat pînă la 19, că cîmpul bătăliei a fostu ținătă intre Chroberz și Słots, apoi la Zagoscie, și în fine lingă Busk, și că lupta s'a terminat cu desvîrșita învingere a insurgenților și cu fugă lui Langhiewicz. La 16 insurgenții fură în parte bătuți; la 17 cartierul generalu alu lui Langhiewicz era la Chroberz și o telegramă de la Leopol vorbesce d'o biruință ce ar fi cîștigată in contra Rusilor și d'o alta la 18 lingă Stobnica. Dîn tote aceste rezultă că lupta a fostu din cele mai opiniat și singură, și din alte multe vedem, că corpul lui Langhiewicz s'a găsitu din ținătă in tatele părțile inconjură d'o putere armată celu puinț de 4 ori mai mare de cîțu corpul lui, și că nu-i a fostu cu putință a sparge acestu cordonu care-lu înghesue într-un cercu totu mai restrins, astăfel că nu-i mai ramase de cîțu scăparea pe teritoriul Austriei.

Acăstă învingere a corpului de

cîștenește a insurgenților, suptu comanda ditatorelui, este fiză îndouială o lovitură teribile pentru cauza Polonilor. Nu voim de locă a micșora însemnătatea acestui desastru, recunoștem totu gravitatea lui, insă nu putem admite, că prin acăstă singură biruință a Rușilor s'ar fi invinsu totu insurecțiunea, s'ar fi terminat totu resbelu. Nu voim, a prejudeca cestionea și ne mărginim a espune înaintea cititorilor nostri cea-a ce culegem din diferite corespondințe și ziarie:

La 17 Marte cuartierul generalu alu lui Langhiewicz era la Chroberz, proprietate a Marchisului Wielopolski. Insurgenții luau tate provisiunile de arme și de alimente, precum și totu cail, ce au găsitu acolo, daru lăsă neatinse cele lată proprietăți. Înțe la 17 înaintea plecării corpului, au fostu convocați capii comunelor înveinat și invitați a se preumbla in castelu spre a se convinge și constata că insurgenții n'au văzutu proprietatea Marchisului, și n'au luat de cîstă materiale de resbelu și provisiuni alimentarie, spre a nu se împătu insurenților predările și jefuirile ce pote voru comite pe urmă Rușii sau generații. — La 17 séra unu corpă rusescu sosi la Dzialoszyce și urmări pe Poloni in țre care distanță. La 18 putere de cîștenește a Rușilor s'au luat de cîstă la Miechow suptu comanda generalului Schochowski, compus de mai multe mil de omeni infanterie de gardă, unu batalion de carabinieri și patru tunuri. Într-o depărtare de 10-14 ore spre Nord pe străzi cître Kielce, la Iendzejow era colonelul Zwirow c'un corpă de peste 2000 omeni, a cîstă antegardă su mîșcă in direcțiunea sud-estă spre Pinczow. Guvernătoare militari alu provinciei Radom, generalul Uzakow, a strămutat cartierul său generalu la Kielce. Rușii au concentrat pe linia loră de operațiune care se întinde de la Olkusz prin Wolbrom, Miechow, Iendzejow, Ghencin și la Kielce o armă de 20,000 oameni. La 17 și la 18 diferitele despărțiri ale corpului lui Langhiewicz s'au astă in centrul acestui linie de operațiune; cîteva despărțiri s'au îndreptat spre Ost, éru corpul de cîștenește a voită a sparge linia Rușilor. Alte amărante lipsesc ținătă.

Din alte părți ale Poloniei astăză în districtul Sandomir și la munți spre rezăritu de la Kielce s'au formatu bande noue de insurgenți cari stărebăt locurile d'acolo spre a se reînforța prin atragere de puteri noue. Aceste bande n'au avută ținătă nici o întîlnire cu trupele rusești, fiind că totu armata disponibile a fostu concentrată spre a opera in contra lui Langhiewicz. Din districtele Lublin, Plozk și Kalisch ne lipsescu nuvele amenunte despre operațiunile insurgenților. Din Rusia occidentală, formată de Lithuania și de fostele provincii polone, împărțită astăză in guberniile Wilna, Kovno, Grodno, Mohilev, Witebsk, Minsk, Volhynia și Podolia n'avem nuvele despre

spedițiunile diferitelor corperi de insurgenți ce operăză acolo; acăstă trebuie să o atribuim marei intinderi și lipsei de mijloace de comunicare. În general putem zice că după totu probabilitatea insurecțiunea parțială continuă in tate provinciile. Nuvele sosite din aceste provincii la Warszawa, arătă positiv, că este peste puțină a trimită d'acolo reînforțările in Polonia.

Municipalitatea Warszawie a imitată exemplul consiliului de statu să dată demisiunea sa. Poliția Warszawie a afișat o publicație adresată cître locuitorilor capitalei, in care zice, că nuvela despre convocarea unu nou contingintă la armă națională nu este adeverată și că autoritățile au puterea a opera locuitorilor pacific de recrutarea insurenților. Poliția Warszawie are necoștestat unu merit forte rară pentru ori care poliție, acela d'a fi comicit. — Marele Duce Constantin n'a plecat din Warszawa; totu generalul lău consiliată a nu merge in persoană la teatrul de resbelu. Comandanții trupelor din provincii ceru necontentu reînforțări, cari încă nu li se potă trimite din Warszawa. Garnisóna generalul era la începutul insurecțiunii de 40,000 oameni, și acum este numai de 30,000. Poliția militară rusescă a descoperită enorme prevariri mai cu sămăt în depoturile (magaziile) de artilerie și de muniție.

De la universitatea de la Heidelberg au plecată totu studenții poloni și cu dîngă și Rușii, cari simpatiză cu dîngă și cari au adoptat ideile politice ale lui Herzog; între el s'au și unu și alu generalul rusesc Huacke.

Legea progresului.*

M'am întrebătă adesea cu mirare: Care se fie cauza cîstă instituțiunile cele mai frumose devină adesea o literă mortă în aplicarea lor? Oare omenirea este ea menită a se învăță în veci într-unu cercu viciosu?

Să studiuști istoriei m'a condusă la acestu rezultat:

„Instituțiunile cele bune sunt paralizate de oameni ambicioși, vicioși sau inorâni; daru legea progresului, legea de perfectibilitate, face ca omenirea să mărgă 'nainte, oborindu ori ce opștacule. Marele inventiști din tate moderni, (tipografia, mașinile d'aburi, electricitatea, etc.) suntă atăea garante ale libertății contra despotismului. Tiranii contribuiesc și ei fără multă la triumful libertății: căci apărarea produce spăsirea, fatală tiranilor și folositore poporelor."

De vomă arunca acumă o repe de ochire asupra desvoltării societăților umane, etă ce astăză:

Reformatorii omenirii, religioși sau politici, să propusă să aplice în sinul societăților legile Natura, acăstă carte a lui Dumnezeu, pe care o înțelegă totu acei a cîrora minte nu este coruptă de societatea in care astăză.

* Ortografia acestui articolu nu este a autorului, ci a Redacționi.

Moise, unul dintre cei mai însemnați dintre reformatorii cei vechi, a zis și zeveitoru:

"Nu veți cunoaște altii dumnezei de cîtu păcela care va scosu din sclavia lui Faraon, și care vă datu prin mine Decalogul; Iehova daru vă zice: nu e mare, nu e micu între voi; totu suntești fiu și lui Iehova; feară levîșii, chișmașii a esplica legea lui Dumnezeu, voru fi qădeșorii voștri, pe cări voi din munca voastră și veți trăi."

Republiecă mozaică născută în lumișorii zecării laicii legă nouă ar fi fostu aplicată de cei creștini și de prinși în sclavia lui Faraon; și de ce Moise reține cu evrei 40 de ani prin pustie, unde murirea mai toți cei creștini în sclavia Decalogului, împăcată de judeacă crescentă în principiu le celor nouă. Cinci săptămâni de ani evrei și forță guvernaj de principiile democrație ale lui Moise, înstă contacul cu naturalele idolatrie, unde guvernul era despotic; amintirea Statului de cître Filisteni, vechiu redutabilă a încreșterilor introducerei lucrului care desemnă caracterul racional și ambiația de dominare a lui Samuel, marele judecător al evreilor de la 1080 î. h. e., pe scură, capete deschisă patrii regale în Palestina; evrei căruia unu datorare care s-a respins pe numici și amenință patria loru; Samuel și pe Saul, o creatură a sa, unu mărit și dupe cumu și aprescă fără Saul este ferită și se spăra patria de înamicul său potu și acceptă eyne din la concuranță întrante și urata, instrumentul pasiv al lui Samuil? Si se mai potu spera cîndu-se regăzirea din vîduea Saul, bătrâna toti timoție la iudeoani al era Isaii, în insușii David și Solomon, unu nîncăstrăpăt Astu-felu evrei perdu-

bătăta loru, săntărișii în robie, Babilonului, fiindu-și și cîteva legale lui Moise, judecătoare constituțională a Evreilor și Sorațorilor, și totu poporele care suferă cu neptisare cîșcarea drepturi și loru celor mai sacre. Orice popor, ca totu individul, merită sîrtea sa!

În mijlocul întunericului sălu obicei evreilor, se ridică vocea profesorilor ludeiști, credință acesi profeti?

Nistăribunii saci și poporului. În spiritul dergeniulului vechiului na-

știșorii impărat poporului corumperea și dezbată sa nimpuște regilor tirania și vînalitatea loru; impus preoșilor

și îpetuia loru, și deviții introduseră zei lui Baal în templul lui Iehova Profetul Esdras, Nehetila, eroii Maiechabeș, și multă distingheră societăți, aducătoare, și răsficărea buiofulor Ierusalimului strelucindu-l lumina verității, în săbdescizându-porșile sale tutorei româniilor în optebere, și așa deosebită a

șeboi Cetății și astăzi dintr-o vîl profeșii Iudei și Isai, care vorbia adevaratul în alegorie.

Ce mi foloseșce mie (zice Dumnezeu prin gura lui Isai) posturile și anchințile vînătoare? Mai plăcutu e lui Dumnezeu să drobicea dăturilor și zălochii împălatești așeloră cînd înăpu-

tescă pentru, și menținăndu-se și pe legături.

Azi Judecătorii să cîrmănoră lui Israël nu trăiesc de cîtu minciu-

sa, nu facă de cîtu nedreptate, totu

cînd suntă contra adversarului său drăptății.

Ierusalimul celu vîrstos a de-

venită o prostituită. Principii vostrii nău altă țință de cîtu cîstigul și desbinarea, căstropă, astu-felu asicura domniarea loru cea rea

"De mă vești asculta, zice D-zeu, vești avea tōte bunurile pământului; de nu vești asculta, sabie de focu va arde pe cei nelegiști: cîtei voiescă a curăță, ca aurul în focu, poporul meu prelubră chișmatu a trăbbită, în lume gloria mea.

"Vă voi da éru judecători și conduceri ca în timpul de libertate ai Iudei; sătunci Ierusalimul se va numi cetatea dreptășiru, Meccașa episcopilor."

Dumnezeu nu te-a uită, Sîone!

"Pôte mama uita pe celu ce l'a purtată în păhăcele său? Său, răscută, acel cără voru restabilă nouă Ierusalim; éru celi ce risipesc averea și Sîone, celi ce se umilesc înaintea străinului, acela voru peri din mijlocul lăzînării și legăadrepte, și a fundației teatrului Venită și în cîstigul și înflorință și mină, cără și vețu din rădele Sionului; celi ale vîstrei sunth, înțamile le-au usurăpatu, fiindu căsa ati voru voi,

"Deschide porile tale nuoule Ierusalim, celi unu poporū dreptă și curăță, poporul meu, care iubescă adevarul și dreptatea, și se naște, și se formează într-unu lăzînă ab iz omis."

"Dumnezeu! Si vă, apă Iuda, și înțamile totu ședîșală mare, ea în timpul de libertate ai primilor judecători, sătunci surzil voru auzi cîntărul mei (adevarul), orbii voru vadă facia mea, ologă voru îmblo în cruce mete

"(Dreptatea și Libertatea), și sică care de mărturie începe, și mai mulți Principi coronați, iau partida marelui reformatoru religiosu."

"Reînăndu Luther loveste în Papal Leon X despotismul sacerdotialelor, și nu sună altă Dumnezeu a

"față de omi" și "woden" al războiului, și a fostu multă decădu-

"profet, zice săntul Ierodim, a fostu chiar undă evanghelistu, care a năpădit, sosirea Salvatorului."

"La arestarea lui Cristu, omenește ingănușchiata la picioarele Gesanilor, omenește era loțit de către condusul de totaguri de feru alu tiranilor din Roma; Cristu regeneră omenește cu morală să divină."

"Societățile antice, și pînă la unu vîntul grecești, chiar și societățea modernă, aveau de temelie și lăudă și

"familia Nazarei, o îndoește cu fructul Domnului, temelie solidă, celi are sorginteia ei în Natură, în ținuta omului."

"Cristu, zise, omenești; prea cumă în cîrui, și pre pămîntă, în cîrui, sună părinte și dreptă, parintă și alu autori omenești, fără oșbjire; pre-

"pămîntă, totu omenești frață într-o cîtei dreptatea, imaginea lui Dumnezeu a

"Iosu, legă supremă a omenești, celi cîtu de voibescă a în mal mare într-oameni, acela lie servulu tutoru. Elă morală lui Cristu."

"Trei seculi biserica creștină și o Biserica însă, formată din elementul galicu și francu, este o gîntă elolică și francă, o gîntă predesătă, este Iudeea modernă, este Christul poporelor. Oare Grecia, România, Italia, aru si fostu ele ceea ce suntu dacă Francia nărău si intervernu cu prestigiu forcei sale materiale și morale? Oare Europa, fără manifestarea Progresului de la 1789, arăză și azi în scutecale fe-

semnește deputatul, interpretă (apostolos); diaconu (diaconos), ministrul sau servitoru; episcopu (episcopos), inspectore; preotu (presbyteros), bătrînă, etc."

Dară biserica lui Cristu, cimentată cu sîngele martirilor crucii, furătăsă chiară de vicariul lui Cristu, precum Cristu fusese furătă de unu apostol. Unu episcopu ambițios din Roma, în înțelegere cu unu Cesare ambițiosu, scamoteză Crestinismul, cu condiținea dă impărății pe din doar domnia globală. Pregătirea împrumută mășea Crestinismului, frâția e înlocuită, éru prin sclavă, poporul devine éru o tură de oî, conduse de varga de feru a Despotilor. Dumnezeu, printre ei din Evanghelia, este metamorfosat de Papiștă într-unu Monarhă absolut, după modelul Cesarilor; acestu monarhă cîtătoare, are ministrii sei, senatorii sei, adiotanții sei, curtesanii sei, favoriții și înlocuitorii marturii oficiale, sună ostirea acelui Monarhă.

Astu-felu și cestă sublimă instituție, cea mai perfectă pînă azi, de genere în mărtă preținșorii represență ai lui Cristu, cumu degeneră ori ce legă aplicată de omenești, perverși sau corumpă.

Dară adevarul nu pote sedea ascunsu, căci adevarul e destinat a lumina șumea intelectuală, precum și oamenia aici nu e paralizat; ea își repara forțele, slăbite de crude decepții, ca la zioa otrăță, și și facă datoria, cumu să aibă oamenii atâtă rînduri, cumu să aibă oamenii chiară primării de la Vaticana.

Wicoff, englesu, d'origine, învește celi d'întării abusurile Papismului (1566), Ioan Huss și mită (1409), și este arsă de viu; dară vine Luther (1417) și dă Idolul din Vatican lovirea de moarte. Hydra Catolicismului este sâgetată, și mai mulți Principi coronați, iau partida marelui reformatoru religiosu."

Reînăndu Luther loveste în Papal Leon X despotismul sacerdotialelor, Cromwell (1649) loveste despotismul politicii în Carol I, regele Angliei. Wicoff a inspirat de Cromwell.

Pe cîndu J. J. Rousseau termină cinea, ce a începutu Luther, Robespierre (1793) termină cinea, ce a începus Cromwell. Rousseau a inspirat de Robespierre.

Vacă vînă compără Revoluționea engleză de la 1649 cu revoluționea franceză de la 1793, și în cîtei d'întării caracterul englez, egoismul, politica engleză, comerciul, ori ce acțiunea Cabinetului engleză are de scopu interesul materială sau resursei naționale: resbeleje qualității contra lui Napoleon I, reshulul oțintale, condusă în Anglia în afacerea Eladei ori a Poloniei a-zi, ne încredință dă cestă adevarul. Astăzi putem să vedem deosebită Anglia (cabinetul, nu poporul) ceea ce se zicea în antichitate de Danai.

"Dacă vînă compără Revoluționea engleză de la 1649 cu revoluționea franceză de la 1793, și în cîtei d'întării caracterul englez, egoismul, politica engleză, commerciul, ori ce acțiunea Cabinetului engleză are de scopu interesul materială sau resursei naționale: resbeleje qualității contra lui Napoleon I, reshulul oțintale, condusă în Anglia în afacerea Eladei ori a Poloniei a-zi, ne încredință dă cestă adevarul. Astăzi putem să vedem deosebită Anglia (cabinetul, nu poporul) ceea ce se zicea în antichitate de Danai.

"Societățile antice, și pînă la unu vîntul grecești, chiar și societățea modernă, aveau de temelie și lăudă și

"familia Nazarei, o îndoește cu fructul Domnului, temelie solidă, celi are sorginteia ei în Natură, în ținuta omului."

"Cristu, zise, omenești; prea cumă în cîrui, și pre pămîntă, în cîrui, sună părinte și dreptă, parintă și alu autori omenești, fără oșbjire; pre-

"pămîntă, totu omenești frață într-o cîtei dreptatea, imaginea lui Dumnezeu a

"Iosu, legă supremă a omenești, celi cîtu de voibescă a în mal mare într-oameni, acela lie servulu tutoru. Elă morală lui Cristu."

"Trei seculi biserica creștină și o Biserica însă, formată din elementul galică și francă, este o gîntă elolică și francă, o gîntă predesătă, este Iudeea modernă, este Christul poporelor. Oare Grecia, România, Italia, aru si fostu ele ceea ce suntu dacă Francia nărău si intervernu cu prestigiu forcei sale materiale și morale? Oare Europa, fără manifestarea Progresului de la 1789, arăză și azi în scutecale fe-

dalismului? Prin Voltaire și Rousseau, prin monarchie și republică, Franția este sorele Civilizației; eară Napoleon III este executorul testamentului lui Napoleon I; deci, esitul ilustru de la sânta Elena a zisă:

"Mostenitorii numești mei voră restabili Italia și Polonia, și voră să fie la Dunăre unu bulevard contra Russiei, care prin Constanța, pole voiesce a dictă legă Europei."

Deci, Italia e restabilă, bulevardul de la Dunăre e asicurat, celu puținu de Franța, de nu și de noi; prin urmare, Napoleon III va restabili Polonia, al doilea bulevard contra Panșlavismului, Italia fiindu bulevard pangermanismului: căci elementul latină, ce a dictată legă lumii vechi, ce a regenerat Omenirea în mediul-evă, și care a emancipat prin Franța la 1789, trebuie să împinge cele lalte dușuri elemente, a le conduce spre șintă Omenire, la idealele perfectiunilor, conformă legă Progresului, care este condiținea vitală a perfectibilității genului uman."

Omenirea merge, împinsă de stăflare spiritului divină; ea merge, merge nătă; și cîndu unu popor se pare a amorti, căci este paralizat de spîntul infernală alu tiraniei, acelui

Omenirea merge, împinsă de stăflare spiritului divină; ea merge, merge nătă; și cîndu unu popor se pare a amorti, căci este paralizat de spîntul infernală alu tiraniei, acelui

popor nu face de cîtu a reșoță unu minută, asemenea căstorului obositu d'o lungă cale. Astu-felu Rombănia azi nu e paralizată; ea își repara forțele, slăbite de crude decepții, ca la zioa otrăță, și și facă datoria, cumu să aibă oamenii atâtă rînduri, cumu să aibă oamenii chiară primării de la

Regii se ducă! a zisă, unu reprezentant al poporului francese nătă revoluției de la 1848. Dreptul personal, dreptul forței și alu violenței, face locu dreptul poporului, adică suveranitatea naționale, unde reședă dreptatea și libertatea, forța și avuția unui statu.

Tiranii trecu, patria remăne. Si dacă mai vești, pe îci pe colo, caricature de tirani, formați și susținuți de renegați politici, de lingă galonă, de curțișani perfizi, dacă tirani ca regele Bomba au absurdă și ridicula pretenție a imita pe unu Napoleone, și pățugemul de milă, pățe pigmei, coronați de orbului Destinu, și cari, prin propria loru valoare, nu potu si decătu nisice soțiarul Măne, acești pigmei, la susțină spiritul sacru alu Verității, voru cădea ca frunzele de tormă; éru curțișani servili ai adorătorii pigmei, dilicii al Despotismului, voru reintra în întunericul dispreciului generale, de unde-i a scosu la lumini Geniul reului.

Lăsați guvernul, zicea unu publicist suptu Ludovicu Filip, și se simușide prin arbitrații; lăsați se înroză disprețiul cumu roade rugina serul, pînă în zioa cîndu, putredu prin arbitrații, urciosu prin inițiată, parașută prin escuse, va fi delasatul chiară dacei cari facă forță lui cea brutală: cîci

"O pîsăturu numai, și Othon și C. D. Aricescu

VICONTELE DE LA GUERONIERE. În discursurile ce s'au înținut în Senat în cîstea Poloniei suntu două pîrși: mai întîi o simpatie forță ardintă pentru o nobile cauză, și nu creză că moșteniul zicindu că Senatul întrigă împărățescă acăstă cauză; apoi, unu simțămînt forță curăță, forță accentuată, adesea forță indignată, ce implică o situație politice dispușă, gravă, pericolosă chiară; și nătăa deslegării a cestui situație în rațuna ceaștă, căci în față emoiunii ce escită o luptă sangerină.

Onorabilele d. Bonjean, după o excursiune forță curioșă în istoria Poloniei, pînă cauzei acestei teri sub paza ocităii europene. Are cuvînt; me întrebă numai dacă discursul seu nătăcătă mesura ce prudență impune politicii Franciei.

SENATUL FRANCEZ. Sediția din 18 Marte 1863.

VICONTELE DE LA GUERONIERE. În discursurile ce s'au înținut în Senat în cîstea Poloniei suntu două pîrși: mai întîi o simpatie forță ardintă pentru o nobile cauză, și nu creză că moșteniul zicindu că Senatul întrigă împărățescă acăstă cauză; apoi, unu simțămînt forță curăță, forță accentuată, adesea forță indignată, ce implică o situație politice dispușă, gravă, pericolosă chiară; și nătăa deslegării a cestui situație în rațuna ceaștă, căci în față emoiunii ce escită o luptă sangerină.

Citim în ziarul la France: "D. Iosif Cwierczakiewicz

